

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentița civilă Nr. _____
Ședința publică de la _____
Completul compus din:
PREȘEDINTE: J _____
Grefier: M. _____

S-a luat în examinare cauza în contencios administrativ și fiscal având ca obiect anulare act administrativ și fiscal privind pe reclamanta S.C. _____ SRL cu sediul în Tulcea, str. _____, jud. Tulcea și pe pârâta D.G.F.P. - ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALĂ cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, jud. Tulcea.

Cele consemnate în încheierea de ședință din data de 24 septembrie 2010, fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. _____ reclamanta S.C. _____ S.R.L. Tulcea a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice- Activitatea de Inspecție fiscală pentru ca în contradictoriu cu aceasta prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea în parte a deciziei nr. _____ privind soluționarea contestației depusă de reclamantă prin care s-a decis respingerea contestației formulată împotriva sumei de _____ lei reprezentând majorări de întârziere aferente T.V.A. în sumă stabilită de A.I.F. prin decizia de impunere nr. _____ privind obligațiile fiscale suplimentare de plată; anularea în parte a raportului de inspecție fiscală generală nr. _____ și a deciziei de impunere nr. _____ privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

În motivare reclamanta a arătat că prin raportul de inspecție fiscală, la cap.2 T.V.A. organele de inspecție fiscală au verificat activitatea pentru perioada de 16.08.2006- 30.11.2009 și au stabilit în mod eronat obligații fiscale calculate pentru diferențele stabilite până la data de 26.01.2010 majorări de întârziere în cuantum de _____ lei.

Se mai arată că organul de control nu au ținut cont de dispozițiile art.160 din Legea nr. 571/2003.

A mai susținut reclamanta că, de fapt, și-a început activitatea în februarie 2007; fiind depozit de desfacere cu amănuntul și gestiunea se ținea obligatoriu pe calculator, programul pe care îl achiziționase la acea dată genera facturi cu TVA indiferent de produs; când au adus în gestiune material lemnos, de la _____ și de la _____, i s-au întocmit actele pentru vânzarea și cumpărarea acestui produs.

Se mai arată că potrivit prevederilor legale din Legea nr. 571/2003, art. 160, pentru persoanele juridice nu avea voie să încaseze T.V.A. în cotă de 19 %.

Avizele de însoțire a materialului lemnos erau obligatoriu de eliberat, unde se ținea o evidență strictă și se procurase cu comenzi speciale; în schimb facturile eliberate nu erau obligatorii fiind folosite cele în triplu exemplar sau generate de calculator cu mențiunea cota T.V.A. 19%- taxare inversă. Programul calcula automat și această cotă T.V.A. dar nu s-a încasat niciodată de la persoanele juridice deoarece s-ar fi încălcat legea și menționa taxare inversă, iar pe chitanțe, file C.E.C. și bilete la ordin, încasa suma fără T.V.A.

În notele contabile, în jurnalele de vânzări precum și în balanțele lunare, contabilul societății nu se înregistra cu T.V.A.; între timp programul a fost îmbunătățit, facturile emise la chereștea erau fără T.V.A.

Se mai susține că în urma unui control efectuat în ianuarie 2010 inspectorii au luat ca atare facturile emise în lunile August- noiembrie 2007, neținând cont că în balanțe și în bilanțul contabil acest T.V.A. nu a fost înregistrat și l-au adunat de la facturile găsite, aplicând și penalități din 2007. Din răspunsul primit în urma contestației rezultă că într-adevăr nu s-a încasat acest T.V.A. și i s-a recomandat să facă corecția T.V.A.-ul pe minus conform legii.

S-au atașat cererii o serie de înscrisuri.

Pârâta, legal citată a depus întâmpinare la dosar solicitând respingerea cererii ca nefondată și arătând că actele atacate sunt temeinice și legale, reproducându-se și textele de lege aplicabile în speță.

Examinând cauza în raport de probele administrate instanța reține următoarele:

Urmare a unei inspecții generale efectuată de Activitatea de Inspecție Fiscală la reclamanta S.C. [redacted] S.R.L. Tulcea s-a întocmit raportul de inspecție fiscală Generală nr. 2 [redacted] 0 în baza căruia s-a emis decizia de impunere nr. [redacted] 0 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, prin care s-a stabilit în sarcina respectivei societăți următoarele obligații fiscale: taxă pe valoarea adăugată [redacted] lei și majorări de întârziere de [redacted] lei.

Prin decizia nr. [redacted] din [redacted] emisă de pârâta a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. [redacted] S.R.L. împotriva sumei totale de [redacted] lei reprezentând T.V.A. ([redacted] lei) și majorări de întârziere aferente T.V.A. ([redacted] lei) stabilite de Activitatea de inspecție fiscală prin decizia de impunere nr. [redacted] 0 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecție fiscală.

Sușținerile reclamantei cu privire la situația de fapt prezentată nu pot fi primite de maniera în care au fost făcute; conform art. 160 din Legea nr. 571/2003 furnizorii și beneficiarii bunurilor serviciilor prevăzute la alin.2 au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri T.V.A., conform art. 153. Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt..... e) materialul lemnos conform prevederilor din norme. Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin.2 furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea

taxare inversă fără să înscrie taxa aferentă. Iar potrivit art. 150 alin.3 din Codul Fiscal, orice persoană care înscrie taxa pe o factură sau în orice document care servește ca factură este obligată la plata acesteia.

Conform pct. 58 din H.G. nr. 44/2004 privind normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, în sensul art. 150 alin.3 din Codul fiscal, orice persoană ce înscrie în mod eronat taxa într-o factură sau alt document asimilat unei facturi, va plăti această taxă bugetului statului, iar beneficiarul nu va avea dreptul să deducă această taxă. În acest caz, beneficiarul poate solicita furnizorului sau prestatorului corectarea facturii întocmită în mod eronat, prin emiterea unei facturi cu semnul minus și a unei facturi noi corecte.

În raport de dispozițiile legale mai sus amintite cum actele atacate sunt legal și temeinic întocmite reclamanta datorând respectivele sume urmează ca instanța să respingă cererea ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge cererea având ca obiect anulare act administrativ și fiscal privind pe reclamanta S.C. [redacted] SRL cu sediul în Tulcea, str. [redacted], jud. Tulcea și pe pârâta D.G.F.P. - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, jud. Tulcea, ca nefondată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de [redacted] 2010.

PREȘEDINTE

Red. Jud. [redacted]

Tehnored. [redacted]

Grefier

